

stuer, som kun staae for 1200 Rbd., saa synes det mig at være en overmaade vægtig Grund, at derved Amtstuefuldmægtige kunne faae en Anledning til at rykke op til at blive Amtsforvaltere, og jeg veed mange Amtstuefuldmægtige; som vilde være saameget glade ved at faae et Amtsforvalterembede paa 1200 Rbd. og som Embedet ogsaa vilde være særdeles velkjent med. Man kan vel sige, at Amtstuefuldmægtigene jo ogsaa kunne komme i Betragtning til at befordres, fordi Embederne ere gagerede højere. Men den høitærede Finanzminister har allerede i den Henseende gjort opmærksom paa, og jeg troer ogsaa at Erfaringen vil bekræfte det, at det vil være vanskeligt, naar en Amtstuefuldmægtig med en Anciennitet af en Snees Aar som Amtstuefuldmægtig skal concurrere med en Candidat, der har været en halv Snees Aar i et Ministerium, da at foretrække Amtstuefuldmægtigen for Candidaten. Naar der derimod bliver nogle Amtsforvalterembeder paa ikkun 1200 Rbd., ville Amtstuefuldmægtigerne vel ikke udsætte sig for denne Concurrence, men maaskee faae et Embede, hvorfra de saa i en senere Tid ville kunne flyttes op i et større Embede.

Orsted: Jeg skal aldeles henholde mig til, hvad min ærede Sidemand (Blechingberg) og den ærede Landsktingsmand fra Bornholm (Kræbbe) have ytret om denne Sag. I Særdeleshed finder jeg og, at der er langt mindre, der taler til Fordeel for Alderstillæg for Amtsforvalternes Klasse end for Soldembedsmændenes, og at det er langt uskelligere, at alle Amtsforvalterembederne lønnes nogenlunde vel, end at der gives dem en tilfældig Udsigt til at kunne ved en vis opnaaet Anciennitet erholde et Tillæg. Det forekommer mig i det Hele ikke, at der kan være Grund til en saa stor Forskjel mellem Amtsforvalternes Lønninger, som der er gjort; der udfordres de samme Evner til at bestyre de forskjellige Amtstuer, enten der er et noget større eller mindre Antal af Skatteydere. Hvad de større Udgifter angaaer, som ere forbundne med de større Amtstuer, saa blive de jo godtgjorte ved Hjælp af Contoirholdet, som maa være forskjelligt efter den forskjellige Hjælp, man behøver til Embederne; og naar Contoirholdet saa fuldeligt erstattes, som man

er istånd til at gjøre det, efter de Udgifter, der for hvert Embede kunne antages virkelig at medgaae til Contoirholdets Førelse, synes der mig ikke at være Grund til, at der skal være saa stor Forskjel mellem Lønningerne, som der er gjort. Hertil kommer endnu, at der ved de større Amtsforvalterembeder meget ofte ogsaa er andre Fordele, som Amtsforvalteren har udenfor sin egentlige Lønning, og navnlig at Dypebørslen af Brandhjælpspenge kaster større Indtægter af sig, og dette ikke blot i Forhold til Arbejdet, men paa Grund af ganske andre Forhold, thi der er vist i mange af de jydsk Amtstuer et større Antal af brandforsikkrede Steder, end i mange andre Amtstuer, hvor Procenten dog udgjør et langt større Beløb, fordi det er smaa Steder, Selveierhuse, Bygninger paa nogle saa 100 Rbd., hvorimod der f. Ex. i Kjøbenhavns Amtstuedistrict, Broerne og andre Steder udenfor Byen, der høre under Landbygningernes Brandforsikkring, Lyststeder og andre kostbare Bygninger medføre, at Indtægten staaer i et ganske andet Forhold til det virkelige Arbejde, end det staaer i de fleste andre Amtstuer. Naar det iøvrigt af en året Taler, som nylig yttrede sig, er blevet anført, hvad der ogsaa sidst er blevet anført til Fordeel for Alderstillægene, at de gjøre, at en Mand kan blive paa det Sted, hvor han engang er ansat, og ikke skal have en urolig Lyst til at flytte, forekommer det mig, at denne Grund er saare lidet betydelig; thi for den Amtsforvalter, der ansættes med 1200 Rbd., er det at kunne rykke op til en højere Gage, som kan stige til 2500 Rbd., noget ganske andet Opmuntrende, end at han kan vente maaskee om en 20—30 Aar at kunne faae et Tillæg af et Par hundrede Rbd., og dertil kommer, at naar han flytter, beholder han jo ogsaa Alderstillæget; det gaaer ikke bort, fordi han flytter, undtagen naar han gaaer over i en af de to første Classer, da det saa efter Udvælgets Forslag, men ikke efter Udkastets, falder bort. Jeg troer saaledes ikke, at det kan være noget stort Motiv for Embedsmanden til at blive paa det Sted, hvor han engang er ansat, at han har Haab om Alderstillæg. Det Gæste, der taler derfor, er, at det kunde være billigt mod den, som af tilfældige Marsager, nagtet